

Summary in English

The main objective of the doctoral dissertation, entitled *Samuel Beckett's Signature in Years 1929-1938. Signature as the Reflection on the Thought Process: Language, the Neutrum and Memory*, is to examine the assumptions of Beckett's signature, understood as a set of motifs that influence the construction of the artistic world of the early works of Samuel Beckett. My research is founded on three pillars that seem to be central to Beckett's early works, namely language, the neutrum, or the neutral language, and the memory. The period of the artistic activity that has been chosen is the years 1929-1938, i.e., the period when Beckett started to write and publish his first pieces of criticism, short stories and novels.

First of all, one can observe that the early years of the writer's activity are both a constant search for finding his own artistic language and a significant growth of the writer's intellectual development, such a development is reflected in the formal experiments depicted in his early works. Another vital aspect of Beckett's pre-war works is that they are still less-known to the Polish reader/researcher thus, the second aim of this thesis is to contribute to the development of the research in early Beckett studies in the Polish academia.

The dissertation has been divided into two parts, each consisting of four chapters. In the first part of the work, I focus on the general definition of the signature. In Chapter One, I describe the terminology that stands behind my reasoning of what the signature is and what is not. I evoke here names such as Yuri Lotman, Derek Attridge, Umberto Eco, Jacques Derrida and George Steiner. I am particularly interested in the concept of the semiosphere as presented by Yuri Lotman. Chapter One attempts to answer the question why the term signature is preferable over the style and poetics.

Chapters Two and Three are focused on demonstrating the principles of Samuel Beckett's signature. There is demonstrated the author's understanding regarding the significance of the language, the neutrum, and the memory, theories of researchers and philosophers used in this chapter include such names as Fritz Mauthner (language), Maurice Blanchot, Edmund Husserl, Leslie Hill (neutrum), and Henri Bergson (memory). Chapter Four concludes Part One with showing the features characteristic of Beckett's signature, features that are further discussed in Part Two on the selected examples of works.

The second part is also divided into four chapters. Chapter One focuses on the analysis of two early critical Beckett's texts *Dante... Bruno. Vico .. Joyce and Proust*. I concentrate here mainly on showing how the ideas of such thinkers as Giambattista Vico, i.e. the theory of eternal returns, the importance of memory in Proust's works, and finally the model of shaping the world of Dante's *Divine Comedy*, influence the artistic process of Beckett. The discussed essays are also the starting point to draw the reader's attention to the role that language plays in the construction of the world of the writer's works. Moreover, it is indicated in Chapter One that the language in which concepts or ideas are reduced to single symbols seem to be the endless process of constituting a neutral space, the neutrum. A similar analysis takes place in the case of Chapter Two, this time on the example of two short stories 'Dante and the Lobster' and 'Ding-Dong' from the collection *More Pricks Than Kicks*.

Chapter Three focuses on Beckett's only published before the war novel, *Murphy*. Similarly to Chapters One and Two of Part Two, Chapter Three attempts to recognise the so-called 'closed system', a system in which the subject is able to completely separate himself or herself from the outside world of signs. In principle, the 'closed system' resembles the principalities of the neutrum that Beckett attempts to infiltrate through an imperfect tool, which the natural language is.

Finally, Chapter Four focuses on Beckett's posthumously published short story, entitled 'Echo's Bones'. The story which was originally rejected by the publisher due to its apparently chaotic nature, once read from the diachronic perspective of Beckett's entire oeuvre appears to synthesise the principles of the signature presented in this dissertation.

Summary in Polish

Celem niniejszej rozprawy doktorskiej zatytułowanej “Sygnatura Samuela Becketta w Latach 1929-1938. Sygnatura Jako Odzwierciedlenie Procesu Myślowego: Język, Neutrum, Pamięć” (“Samuel Beckett’s Signature in Years 1929-1938. Signature as the Reflection on the Thought Process: Language, the Neutrum and Memory”) jest zbadanie założeń sygnatury Beckettowskiej, rozumianej jako zestaw motywów, które wpływają na konstrukcję artystycznego świata utworów autora *Końcówki*. Swoje badania opieram na trzech filarach, które wydają się być centralnymi elementami wczesnej twórczości Becketta, mianowicie język, neutrum oraz pamięć. Okres twórczości, który wybrałam, lata 1929-1938, obejmujące powstanie pierwszych utworów Becketta został wybrany nieprzypadkowo. Po pierwsze przedwojenna twórczość Becketta jest ciągle mało znana dla polskiego czytelnika/badacza, po drugie można zaobserwować, że początkowe lata twórczości pisarza to nieustanne poszukiwanie języka własnego oraz znaczący rozwój intelektualny, którego objawy można zauważyć w eksperymentach formalnych zastosowanych w początkowych utworach. Cała praca została podzielona na dwie części, każda składa się z czterech rozdziałów.

W pierwszej części pracy koncentruję się na ogólnej definicji sygnatury. W rozdziale pierwszym opisuję terminologię, która jest podstawą mojego rozumowania czy sygnatura jest a czym nie. Przywołuję tutaj badaczy takich jak Juri Łotman, Derek Attridge, Umberto Eco, Jacques Derrida czy George Steiner. Interesuje mnie szczególnie koncepcja ‘semiosfery’, w założeniach Juri Łotmana. W rozdziale pierwszym próbuję odpowiedzieć na pytanie dlaczego wybrałam termin sygnatura, zamiast styl czy poetyka. Rozdziały dwa i trzy są skoncentrowane na wykazaniu cech charakterystycznych dla artystycznej sygnatury Samuela Becketta. Wykazuję tutaj mój tok rozumowania dotyczący znaczenia języka, neutrum oraz pamięci, używając teorii takich badaczy i filozofów jak Fritz Mauthner (język), Maurice Blanchot,

Edmund Husserl, Leslie Hill (neutrum) czy Henri Bergson (pamięć). Rozdział czwarty zamykam wykazaniem cech charakterystycznych dla sygnatury Beckettowskiej, cech które szczegółowo omawianie są na przykładzie wybranych utworów pisarza w części drugiej.

Część druga podzielona jest również na cztery rozdziały. W rozdziale pierwszym koncentruję się na analizie dwóch wczesnych tekstów krytycznych *Dante ... Bruno . Vico .. Joyce* oraz *Proust*. Wykazuję tu głównie jak idee takich myślicieli jak Giambattista Vico i jego teoria wiecznych powrotów, Proust i znaczenie pamięci w jego utworach czy wreszcie model kształtowania świata *Boskiej Komedii* Dantego wpływają na artystyczny proces u Becketta. Omawiane eseje są także załączkiem zwrócenia uwagi na rolę jaką język pełni w konstrukcji świata utworów pisarza, język w którym koncepcje lub idee są zredukowane do pojedynczych symboli, których celem wydaje się być niekończący się proces ukonstytuowania przestrzeni neutralnej, neutrum. Podobna analiza ma miejsce w przypadku rozdziału drugiego, tym razem na przykładzie dwóch opowiadań 'Dante and the Lobster' oraz 'Ding-Dong' ze zbioru *More Pricks Than Kicks*.

W rozdział trzecim zajmuję się jedyną opublikowaną przed wojną powieścią pisarza, czyli *Murphy*. Oprócz podobnej analizy jak w przypadku rozdziałów dwa i trzy, rozdział czwarty koncentruje się na próbie rozpoznania oraz opisanego zamkniętego systemu, w którym podmiot jest w stanie całkowicie odseparować się od świata zewnętrznego jak i jakiegokolwiek myśli. System ten w swoich założeniach przypomina neutrum, który Beckett próbuje ukonstytuować poprzez niedoskonałe narzędzie jakim jest pełen znaczeniowości język naturalny. Wreszcie rozdział czwarty skupia się na niedawno opublikowanym opowiadaniu Becketta 'Echo's Bones'. Opowiadanie to oryginalnie odrzucone było przez wydawcę ze względu na jego chaotyczność. Jednak gdy odczytywane jest z perspektywy badawczej obejmującej całą twórczość Becketta, opowiadanie to wydaje się być syntezą prezentowanej w pracy sygnatury.

